

Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság

Bhar.I.10/2024/7. szám

A Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2024. április 16. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A közúti baleset okozásának vétsége miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. december 12. napján meghozott 10.Bf.201/2022/43. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

[1] A Komáromi Járásbíróság a 2022. május 17. napján kihirdetett 9.B.39/2021/21. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat az ellene közúti baleset okozásának vétsége [Btk. 235.§ (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy 191.004.- Ft büntügyi költség az állam terhén marad.

[2] Az ítélettel szemben az ügyész jelentett be fellebbezéssel a vádlott terhére, bűnösségének megállapítása és vele szemben járművezetéstől eltiltás büntetés kiszabása érdekében. Az írásba foglalt elsőfokú ítélet kézbesítését követően az ügyészség a jogorvoslati kérelem célját megváltoztatva a Be. 592.§ (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti részbeni megalapozatlanságra hivatkozással az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, mert álláspontja szerint radiológus szakértői vélemény hiányában az ítélet ellentétes a bizonyítás eredményével.

[3] A Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében bizonyítás felvételét, igazságügyi radiológus, valamint igazságügyi közlekedés pszichológus szakértői vélemény beszerzését indítványozta, majd a felvett bizonyítás eredményeként a vádlott bűnösségének megállapítására, vele szemben közúti járművezetéstől eltiltás büntetés kiszabására és a felmerült büntügyi költség viselésére kötelezésére tett indítványt.

[4] A másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék 2023. december 12. napján meghozott 10.Bf.201/2022/43. számú ítéletében a járásbíróság ítéletét megváltoztatta, Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki közúti baleset okozásának vétségében (Btk. 235.§ (1) bekezdés), és ezért 10 hónap közúti járművezetéstől eltiltás büntetésre ítélte, kötelezte továbbá a vádlottat 186.024,- Ft büntügyi költség megfizetésére az állam javára. Rendelkezett arról is, hogy a fellebbviteli eljárás során felmerült büntügyi költségből a vádlott 204.412,- Ft-ot köteles megfizetni, és megállapította, hogy 200.000,- Ft büntügyi költség az állam terhén marad.

[5] A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést, elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

[6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.13/2024/1-I. számú átiratában a fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rögzítette, hogy a másodfellebbezések joghatályosak a Be. 615. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés a) pontjára és a (3) bekezdés a) és b) pontjaira

figyelemmel, a felülbírálat pedig a Be. 618. § (1) és (2) bekezdései szerint teljes körű, kiterjed a sérelmezett ellentétes döntésre, az azzal összefüggésben felmerült rendelkezésre, valamint az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárás teljes egészére, illetve az egyszerűsített eljárás tárgyát képező kérdésekre is.

[7] Álláspontja szerint az első- és a másodfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, nem merült fel olyan eljárási szabálysértés, mely az érdemi elbírálásnak akadályát képezte volna. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben megalapozatlannak tartotta a Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pontjaira figyelemmel, s annak kiküszöbölése érdekében bizonyítást vett fel. Annak eredményeképpen az elsőfokú bíróságétól eltérő tényeket állapított meg, a kapcsolódó bizonyítékok eltérő értékelését pedig megfelelően bemutatta. Egyebekben (baleset mechanizmusa, annak bekövetkezéséért fennálló vádlotti felelősség) az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét helytállónak tartotta. A megalapozottá tett tényállás irányadó a harmadfokú eljárásban is a Be. 619. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, abból a másodfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére. A bűncselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak, a hozzáfűzött jogi indokolás szakszerű. A kiszabott büntetést célszerű szankciónak, méltányos tartamúnak tartotta.

[8] Minderre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 621. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva, a fellebbezésekkel támadott ítéletet a Be. 623. § alapján hagyja helyben.

[9] A védő fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a járásbíró a szakértői vélemény, a szakértő tanú meghallgatása, a terhelti vallomás, valamint tanúk vallomásának értékelése során jutott azon helyes következtetésre, hogy Terhelt1 vádlott által okozott baleset kétséget kizáróan megállapítható módon nem okozott édesapjának, sértett1nek 8 napon túl gyógyuló sérülést, ezzel felmentve őt az ellene hozott vádak alól. Ehhez képest álláspontja szerint az ügyészség hibásan hivatkozott a Be. 592. §-ára, amely vonatkozásában a megalapozott tényállást megalapozatlannak tartotta. Az elsőfokon eljáró bíróság ugyanis kellő alapossággal, minden bizonyítékot beszerezve, azokat külön és együttesen is értékelve állapította meg a történeti tényállást, amely alapján jutott helyes következtetésre a felmentés kapcsán. Erre tekintettel a másodfokon eljáró törvényszék előtti bírósági eljárásban nem lett volna helye új bizonyítás felvételének, mivel a megalapozatlanság nem volt fellelhető, továbbá az ügyészi iratokból sem új tényre, sem pedig új bizonyítékra való utalás nem található.

[10] Vitatta az igazságügyi közlekedés pszichológus szakértői vélemény megállapításait is, miszerint Terhelt1 nem rendelkezik a vezetéshez szükséges személyiségjellemzőkkel, laza mentális, alacsony szinten működő viselkedésszabályozás, kritikátlan önismeret, szociopátia jellemzi. Az explorációs adatok szerint ugyanis a védeence szinte minden alkalommal eléri, illetve meghaladja az átlagos, hétköznapi gépjárművezetők szintjét, azonban arra is láthatunk példát, hogy a hivatásos vezetők szintjét is meghaladja, azonban szakértő ezen teljesítményértékelésekből azon állásponton helyezkedik el, hogy gyengébb a hétköznapi gépjárművezetők átlagánál. Hozzáfűzte, ezt a hatalmas ellentmondást az eljáró szakértő a tárgyaláson sem tudta feloldani, így újabb szakértő kirendeléséről kellett volna gondoskodni. Így a védelem továbbra is vitatja, illetve nem tudja elfogadni a szakértő szakvéleményét, az abban található megállapításokat, mivel azokat érdemben alátámasztani nem tudta, és nem vezethetők le a szakvélemény jelentős részében tett ténymegállapításokból.

[11] Kifejtette, hogy Terhelt1 a balesete óta közlekedik személygépjárművel, magabiztosan vesz részt a közúti közlekedésben, kellő rutint, gyakorlatot alakított ki. Balesete idején rendkívül friss vezetői engedéllyel rendelkezett, feltehetőleg hiányzott az előbbieken ismertetett tapasztalata. Nem volt semmilyen összeütközése a törvénnyel, értékes tagja a

társadalomnak, példásan folytatja jogi tanulmányait. A baleset okozásának tényét már első pillanattól kezdve beismerte, ahhoz kétség sosem fért, mindvégig ténybeli beismerő vallomást tett, amelyek során megbánását számos alkalommal hangoztatta. A baleset óta mintegy 3 év telt el, védence ezen hosszú idő alatt áll büntetőeljárás hatálya alatt, amely rendkívül megterhelő számára, főleg fiatal korára tekintettel. Ezen eltelt hosszú időtartam bűnösségének megállapítása esetén álláspontja szerint megfelelő volt arra, hogy vonatkozásában a speciális prevenció érvényre jusson, így büntetés kiszabása vele szemben rendkívül eltűzött.

[12] Minderre figyelemmel elsődlegesen indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú bíróság határozatát a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy Terhelt1 vádlottat az ellene felhozott vádak alól mentse fel, másodlagosan - bűnösségének megállapítása esetén - vele szemben intézkedést szabjon ki.

[13] Miután a másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék az elsőfokú bíróság által felmentett Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki közúti baleset okozásának vétségben, a Be. 615. § (1) bekezdése, illetve a (2) bekezdés a) pontja alapján megnyílt a joghatályos másodfellebbezés lehetősége. Erre tekintettel az ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az első- és másodfokú bíróság eljárását és a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet - figyelemmel arra, hogy nyilvános ülés kitűzését törvényes határidőn belül senki nem indítványozta - a Be. 621. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta felül.

[14] Az ítéltábla a felülbírálat során vizsgálta, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok megtartották-e az eljárási szabályokat, és azt is, hogy megalapozott-e a másodfokú bíróság ítélete. Ennek során azt állapította meg, hogy az ügyben eljáró bíróságok a büntető perrendtartás rendelkezéseinek megfelelően folytatták le a büntetőeljárást. Így az elsőfokú bíróság az eljárási törvény betartásával végezte el a bizonyítást, hallgatta ki a vádlottat, a tanúkat, szerzett be és ismertetett igazságügyi orvos szakértői véleményt, illetve hallgatta meg a szakértőt, továbbá tette a tárgyalás anyagává a releváns okiratokat. Ennélfogva az eljárásban részt vevő felek jogainak biztosítása mellett az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges valamennyi bizonyítékot beszerzett és értékelt a bizonyítás során.

[15] Ezt követően az elsőfokú ítélet felülbírálatakor a másodfokú bíróság is maradéktalanul betartotta a büntetőeljárás szabályait, és a törvényesen lefolytatott eljárása eredményeként helytállóan rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, az általa lefolytatott bizonyítás törvényes volt. Mindezekre figyelemmel az ítéltábla sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan eljárási hibát, hiányosságot, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna.

[16] A harmadfokú bíróság a Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[17] A Be. 619. § (3) bekezdése szerint ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészíti, illetve helyesbíti.

[18] E törvényi rendelkezésekre figyelemmel vizsgálta az ítéltábla a másodfokú bíróság határozatának alapját képező tényállás megalapozottságát. Ezzel kapcsolatban rögzíteni szükséges, hogy a másodfokú bíróság a járásbíróság ítéletének tényállását részben hiányosnak, részben felderítetlennek találta, amely megállapítással a törvényszék által

kifejtett indokok alapján az ítéltábla maga is egyetértett. Ehhez képest azonban a törvényszék a szakértő⁴ által a nyomozati eljárásban készített igazságügyi szakértői vélemény, a fellebbviteli eljárásban beszerzett igazságügyi orvos szakértői és pszichológus szakértői vélemény, szakkonzulensi vélemény és szakértői nyilatkozat ismertetése, valamint szakértő⁵ szakértő meghallgatása útján, illetve helyes ténybeli következtetések levonásával az ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölte. Az így kiegészített, valamint helyesbített, a járásbíró⁶ által megállapított tényállástól részben különböző tényállás pedig megfelel a bizonyítás anyagának, az eltérések az igazságügyi orvosszakértői vélemények megállapításain, továbbá okirati bizonyítékokon alapulnak.

[19] A másodfokú bíróság helytállóan ismerte fel, hogy a járásbíró⁶ az ügyfelderítési kötelezettségének nem teljeskörűen tett eleget akkor, amikor dr. tanúl tanú és szakértő² szakértő egybehangzó nyilatkozatára figyelemmel – miszerint előfordulhat, hogy egy bordatörés, illetőleg repedés 1 év alatt nyom nélkül gyógyul – a kialakult sérüléssel kapcsolatban a baleset napján készült röntgenfelvétel radiológus szaktanácsadó bevonásával történő vizsgálatára irányuló bizonyítási indítványt elutasította. Mulasztását azonban a törvényszék pótolta, a szükséges szakértői bizonyítást elvégezte, amelynek eredményeként iratszerűen rögzítette, hogy - szakértő⁶ igazságügyi orvos szakértő által szakértő⁷ radiológus szakorvos szakkonzulens bevonásával készített és a korábban eljáró szakértő által is elfogadott szakvéleménye alapján megállapíthatóan - a sértett a baleset következtében a 2020. május 30. napján készült röntgen felvétel és a 2021. június 1. napján történt CT vizsgálat szerint a jobb VIII. borda elmozdulással nem járó repedését szenvedte el, amely érdemi nyom nélkül gyógyult, és 8 napon túl gyógyuló sérülésnek tekinthető.

[20] Vitatta a védő az igazságügyi pszichológus szakértő megállapításait, érveit azonban az ítéltábla nem tudta elfogadni. A szakértő a meghallgatása során teljeskörű és kimerítő válaszokat adott a szakvéleményének a védő által vélt ellentmondásaival kapcsolatban, beszámolt vizsgálati módszereiről, az annak eredményeként tett megállapításairól, azokkal összefüggésben az ítéltábla a törvényszékhez hasonlóan maga sem talált kivétnevet.

[21] Ekként az ítéltábla megítélése szerint a másodfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, így a Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság is a határozatát e tényállásra alapította. A kiegészített és eltérő tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a terhére megállapított bűncselekmény minősítése is törvényes, megfelel az anyagi jog szabályainak, az e körben adott jog indokolás pedig hiánytalan.

[22] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen tárta fel, és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. Az általa részletesen ismertetett körülmények mellett helytállóan állapította meg, hogy a Be. 746. § (5) bekezdésére figyelemmel a vádlottal szemben legfeljebb 2 év közúti járművezetéstől eltiltás büntetés szabható ki. Az ítéltábla egyetértett a törvényszékkel abban, hogy a büntetlen előéletű, a cselekményét megbánó, azt elismerő, fiatal felnőttkorú vádlottal szemben, aki jelentős ideig állt büntetőeljárás hatálya alatt, a büntetési célok elérését a kiszabott szankció megfelelően szolgálja, az inkább méltányos, mint súlyos büntetés, így annak enyhítésére a harmadfokú bíróság nem látott lehetőséget.

[23] Mindezek alapján az ítéltábla a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. december 12. napján meghozott 10.Bf.201/2022/43. számú ítéletét a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta, annak helyes indokaira is figyelemmel.

Győr, 2024. április 16.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. a tanács elnöke	Dr. Élő András s.k. előadó bíró	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k. bíró
---	------------------------------------	---

Z á r a d é k :

Ez a végzés és a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. december 12. napján meghozott 10.Bf.201/2022/43. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. április 16.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke